

Дамян Дамянов

Приказка за тайната врата

Ти за мен бе тайнствена врата,
тайнствен ключ аз исках да намеря,
който да отваря в любовта
най-добре залостените двери.
Като принц от приказките сам
търсих в пещерата великана,
ключ да ми даде от твоя храм,
но заключен храмът си остана.
Но нима вълшебства трябва тук?
... Като стар крадец, като разбойник
най-накрай заблъсках с юмрук,
но вратата се затегна двойно.
Ти за мен бе тайствена врата,
сложих върху бравата ръката
като във просъница разбрах,
че била отключена вратата...
Не, не била тъй вълшебна тя
окована с катинари тежки,
чакала човешката врата,
да я стоплят дланите човешки.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8702>]